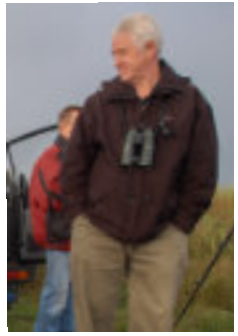

Jos Snijders

Op 29 november 2023 is Jos Snijders overleden. Jos was een vrijwilliger van het eerste uur met een bijzondere liefde voor de natuur, in het bijzonder vogels. Op zijn overlijdensbericht prijkt niet voor niets de afbeelding van een steenuiltje.

Jos groeide op in de schaduw van het klooster van Meersel-Dreef. In de zomer kon hij er zwemmen in de Mark, 's winters werden de schaatsen aangebonden om over het bevroren water van de beemden de kunnen zoeven. Je kon Jos altijd buiten vinden en zijn opmerkzame blik en scherp gehoor zorgden ervoor dat de natuur voor hem geen geheimen had.

Hij maakte kennis met Jan Spannenburg en werd één van zijn rechterhanden. Met Jan ging Jos op stap om vogels te ringen en zo stond Jos in 1980 uiteindelijk ook mee aan de wieg van Wielewaal Hoogstraten, de voorloper van onze huidige Natuurpuntafdeling. Jos was geen roeper, trad nooit op de voorgrond... maar hij was er wel.

Hij was er als je hem nodig had en hij nam met veel plezier deel aan de activiteiten van de vereniging. Eerst in zijn eentje, maar vanaf het moment dat Mariette in zijn leven kwam... altijd samen. Zag je Jos, dan kon je er van uit gaan dat Mariette ook in de buurt was en zo was het andersom ook. De busreizen naar Zeeland, de weekendjes, de gegidste wandelingen met Jack Goverts,... Het stond allemaal aangestipt in de agenda van Jos en Mariette.

In het voorjaar en najaar was Jos een vaste waarde bij het trek-tellen, eerst aan de Hees en later op de Castelreesche Heide. In de vroege ochtend vatte hij, samen met andere vogelkenners, post. Duizenden vogels heeft hij zo zien overvliegen en mee geteld.

Toen we het plan opvatten om van een deel van de oude landlopersboerderij van Wortel Kolonie een bezoekerscentrum te maken, was Jos er van in het begin bij om mee te helpen. Hij schuwde het zware werk zeker niet, maar verstond daarnaast ook de kunst van het genieten. De frisse pint achteraf sloeg hij zeker niet af. Later kon je Jos en Mariette regelmatig op het terras van De Klapekster vinden, genietend van een triple na een wandeling of fietstochtje. Ze zaten er meestal niet lang alleen, het was immers aangenaam vertoeven in het gezelschap van die twee.

De laatste tijd zagen we Jos en Mariette veel minder. Het lichaam wilde niet meer zo mee. Maar als het een beetje ging stapten ze de fiets op, de natuur tegemoet. Daar kon Jos onnoemelijk van genieten.

Bedankt Jos voor alle mooie momenten die we met Natuurpunt Markvallei samen met jou en Mariette mochten beleven.